

Julia Boehme

Terka na školskom výlete

S ilustráciami od Herdis Albrecht

Nová spolužiačka

„Platí naša dohoda?“ pýta sa Nina pred vyučovaním. „Budeme spolu na izbe?“

„Jasnačka,“ prikývne Terka. „Ty, Sofia, Anna a ja. Predsa sme už o tom hovorili!“

„Dobre teda, ruku na to!“ vyzve svoje kamarátky Sofia.

Dievčatá si slávnostne prekrížia ruky.

„Budeme najlepšou štvoricou všetkých čias!“ šepne Terka.

„Aký tajný plán tu kujete?“ dobiedza Oliver a obhadzuje dievčatá dokrkvanými papierovými guľčkami.

Tie sa však tvária, akoby ho nevideli.

„Nie je to úžasné? Budeme bývať na naozajstnom hrade!“

Terka sa nevie dočkať pondelka, kedy odchádzajú na výlet.

„A možno budeme spať na veľkých posteliach s nebeskou klenbou!“ rojčí Anna.

„To asi sotva!“ namieta Nina. „Najskôr tam budú poschodové posteľe. Viem to od môjho staršieho brata, ktorý už na školskom výlete bol, a to dokonca dvakrát.“

„Na hrade by som najradšej spala v žalári,“ pošepne tajnostkársky Sofia. „Určite je to hrôzostrašné, keď...“ Nestihne však dopovedať, lebo ju náhle preruší drncanie zvonca. Do triedy vstupuje pani Štepková. No neprichádza sama, ale tisne pred sebou malé dievča.

„Kto to je?“ vyzvedá Anna potichu a ponáhľa sa za Terkou na svoje miesto.

„Už som ju raz videla na školskom dvore,“ odvetí kamarátka. Hoci si skôr spomína na žlté tigrované nohavice ako na ňu. „Je nanajvýš tak druháčka, ak vôbec!“

„Upokojte sa!“ napomína triedu pani učiteľka. „Želám vám krásne dobré ráno.“

„Dobré ráno, pani učiteľka,“ odpovedá trieda spevavým tónom.

„Niekoho som vám priviedla,“ prihovára sa im veselo. Zdá sa, akoby sa dievča vedľa nej scvrklo. „Toto je Barborka, vaša nová spolužiačka.“

Z lavíc sa ozve šepot.

„Do včerajška navštevovala triedu pána učiteľa Bielika, druhú A. Učí sa tak rýchlo, že bude pokračovať v treťom ročníku. A, samozrejme, pôjde s nami aj na výlet. Bude to dobrá príležitosť, aby ste sa lepšie spoznali.“

Pani Štepková sa na novú žiačku priateľsky
usmeje. „Srdečne Ťa vítame!“

„Srdečne Ťa vítame!“ zamrmle aj trieda.

Barbora si môže konečne sadnúť.

Odcĥod!

Šofér ukladá tašky do batožinového priestoru. Rukávom si utiera z čela pot. Taký školský výlet dá zabrať!

Keď je batožina na svojom mieste, vodič otvorí dvere autobusu. Terka s Annou nastúpia ako prvé a ukoristia si tie najlepšie miesta: budú sedieť v pravom prednom rade, pretože odtiaľto majú skvelý výhľad na cestu.

Sofia s Ninou si sadnú hneď za ne. Štvorica je teda pokope, lepšie sa už výlet ani nemohol začať.

„Výborne!“ teší sa Terka a pritisne si nos na sklo. Vonku stojí mama, ocko a Jakubko, ktorí jej kývajú. Aj Terka im zamáva.

„Je mi ich ľúto!“ povie.

„Prečo?“ nechápe Anna.

„Lebo nemôžu ísť s nami!“

„Zobrala by si vari všetkých rodičov?“ pýta sa zdesene Nina.

„Mne úplne stačí, že ide s nami Oliverova mama.“

Pani Veselá ide na výlet ako dozor. A už je aj oheň na streche, pretože Oliver si k nej nechce v autobuse sadnúť. Má šťastie, pani učiteľka Štepková ponúkla jeho mame miesto vedľa seba. Oliver sa medzitým čo najrýchlejšie vyparil.

Šofér naštartuje a autobus sa jemne zachveje. Dvere sa s tichým sipotom zatvárajú. Terka poslednýkrát rodine veselo zamáva. Spokojne sa oprie o operadlo. „Ide sa!“

Vpredu je to ako v kine. Sedadlo je oveľa vyššie ako v aute a Terka má dobrý výhľad na cestu. A nielen to: dokonca vidí aj do okien niektorých domov! Autobus opúšťa mesto a vychádza na diaľnicu. Pozerať von začína byť nuda!

Dievčatá sa dohadujú, kto bude spať na hornej posteli. Ak tam vôbec nejaké poschodové posteľe sú, myslí si Nina. Terka a Sofia vyhrávajú, môžu spať hore!

„Taká nespravodlivosť!“ hnevá sa Anna. „Ak tam už nie je posteľ s nebeskou klenbou, rada by som aspoň spala navrchu!“

„Môžeme sa striedať,“ navrhuje Terka.

„Naozaj?“ Anna je nadšená, Terka je skutočná priateľka!